

ว้าย วงศ์วิราช

โรงสีข้าว เพื่อเกษตรกร แนวทางเพิ่มมูลค่า ผลผลิตของชุมชน

ไม่ใช่เล็ก ๆ หักง่าย แต่ถ้าไม่ใช่เล็ก ๆ ดังกล่าวจับมามีตรวมกัน เมื่อไหร่ก็ยากนักที่ใครจะมาหักเล่นได้ง่าย ๆ คิดสอใจดังกล่าวนำมาใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย และแนวทางดังกล่าวนี้เองที่**ผู้ใหญ่ว้าย วงศ์วิราช** เกษตรกรคนเก่งลูกค้ำ **ธ.ก.ส.สาขาหล่มเก่า** นำมาใช้ในการบริหารงานกับลูกบ้านจนสามารถสร้างความเข้มแข็งเป็นปึกแผ่นให้กับเศรษฐกิจชุมชนแห่งนี้

ผู้ใหญ่ว้าย ทำนาอยู่ประมาณ 20 ไร่ โดยมีโรงสีข้าวขนาดเล็ก 2 ลูกหินซึ่งมีกำลังผลิต 35 กระสอบ/วัน อยู่ 1 โรง และในฐานะที่มีอาชีพเป็นเกษตรกรทำให้ **ผู้ใหญ่ว้าย** มองเห็นปัญหาเวลาราคาข้าวตกต่ำและความเจ็บช้ำเวลาที่ขายข้าวไปแล้วมีเงินเหลือไม่พอใช้หนี้ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้น ? และทำอย่างไรที่จะช่วยลูกบ้านได้บ้าง ? นี่เป็นคำถามที่อยู่ในใจของ**ผู้ใหญ่ว้าย** มาโดยตลอด ในขั้นแรก **ผู้ใหญ่ว้าย** ทดลองนำข้าวสารจากโรงสีของตนเองไปฝากขายตามร้านค้าในอำเภอหล่มเก่า และขายให้กับพ่อค้าคนกลางทั่วไปที่มาติดต่อ ปรากฏว่าสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้นกว่าการขายเฉพาะข้าวเปลือก ต่อมาจึงเริ่มรับซื้อข้าวจากเกษตรกรลูกบ้านในราคาที่เป็นธรรม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยพยุงราคาข้าวไม่ให้ตกต่ำจนเกินไป แล้วนำข้าวเปลือกมาสีจำหน่ายเช่นเคย

จากธุรกิจรับซื้อเล็ก ๆ เริ่มขยายกว้างขึ้นเมื่อลูกบ้านสมัครใจขายข้าวเปลือกให้กับ **ผู้ใหญ่ว้าย** และขอร่วมทำธุรกิจแปรรูปเป็นข้าวสารจำหน่าย

ผู้ใหญ่ว่าย จึงต้องปรับปรุงขยายขนาดโรงสีให้ใหญ่ขึ้น รวมทั้งจัดหารถบรรทุกเพื่อนำข้าวสารไปจำหน่ายปลีกตามหมู่บ้านชนบทที่ห่างไกลเพื่อเป็นการขยายตลาดอีกด้านหนึ่ง และนี่ก็คือ จุดเล็ก ๆ ในการสร้างพลังของชุมชน ในอนาคต**ผู้ใหญ่ว่าย**ตั้งใจที่จะขยายรูปแบบด้านการผลิต และการแปรรูปผลผลิตอื่น ๆ เพื่อเพิ่มรายได้แก่ลูกบ้านด้วย โดยมุ่งหวังให้หมู่บ้านแห่งนี้เป็นชุมชนเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองอย่างแท้จริง ดังนั้นใครที่อยากสนับสนุนงานพัฒนาของ **ผู้ใหญ่ว่าย** ก็ติดต่อได้ที่ 49 หมู่ 9 บ้านน้ำขอบ ต.หินสาว อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์ 67120

เผยแพร่ในคอลัมน์เกษตรกรคนเก่ง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 18 ตุลาคม 2542